

ПРЕС КЛИПИНГ

30. 01. 2020.

НАСЛОВИ

Синдикалном покрету неопходно политичко организовање (стр. 3)

Нове фабрике не утичу значајније на раст плата (стр. 4)

Инвалидима дугују 13 ПЛАТА, од октобра нису видели НИ ДИНАРА: Не назире се решење за државну штампарију “Космос” (стр. 6)

Држава помогла, а плате нису легле: Нико не зна где је новац који је министарство рада дало “Космосу” (стр. 7)

Мајстори неће да раде ни за 2.000 евра: Најбољи радници одлазе јер домаће фирме немају шта да им понуде (стр. 8)

КАКО ДО ПРИВАТНЕ ПЕНЗИЈЕ ОД 19.000 МЕСЕЧНО У Србији је уплаћује 200.000 људи по 4.000 динара у просеку, а ево и када је могуће подићи први новац (стр. 10)

Већи животни стандард смањује исељавање (стр. 12)

Промовисана публикација "Суноврат радничких права и покушаји заштите - Прекаризација радника у првим деценијама 21. века"

Синдикалном покрету неопходно политичко организовање

Један од најважнијих закључака истраживања које смо урадили је тај да синдикалне организације морају озбиљно да размисле о свом политичком организовању и учешћу на изборима јер се кључни раднички проблеми не могу решити без укључивања у политику која и те како утиче на егзистенцијалне проблеме људи који живе од свог рада.

Пише: Г. В.

То је изјавио данас Срећко Михаиловић, уредник публикације „Суноврат радничких права и покушаји заштите – Прекаризација радника у првим деценијама 21. века“, коју су објавили Дан Граф и Центар за развој синдикализма.

Према његовим речима, истраживање је рађено анкетом међу 5.000 радника који су запослени на неодређено и одређено време, по уговорима о делу или привременим пословима а њом су били обухваћени и незапослени.

– Оно што највише шокира, а са чиме смо се суочили је да највећи број испитаника сматра да се њихова радничка права крше на разне начине али о томе ћуте. Таквих, који се устручавају да се пожале на свој лош положај је чак 75 одсто. Такође, резултати испитивања су такви да две петине радника сматра да живи достојанствено а три петине истиче да живи у условима прекаријата, односно да се њихова радничка права крше – истакао је Михаиловић.

Зоран Стојиљковић, председник Уједињених гранских синдиката „Независност“ сложио се са оценом да је нужен политички ангажман синдиката.

– Пред синдикални покрет се поставља важно питање да ли на адекватан начин може да заштити права свога чланства и радништва без да се организује политички и да тако организован наступи на изборима – нагласио је Стојиљковић, додавши да је велики проблем радничког покрета што је велики број његових припадника незадовољан својим положајем али да није спреман да учествује у уличним протестима како би га заштитио.

Марио Рељановић, један од аутора публикације, истакао је да је једна од ретких препорука изнетих у њој прихваћена од стране власти доношење Закона о агенцијском запошљавању међутим да су његове одредбе неадекватне, односно да као такве слабо штите раднике запослене на лизинг.

Учествујући у дискусији након промоције публикације „Суноврат радничких права и покушаји заштите – Прекаризација радника у првим деценијама 21. века“ Жељко Веселиновић, председник Удружених синдиката Србије „Слога“, такође се сложио о потреби уласка синдиката у политику.

– Чињеница је да су радничка права последње о чему размишљају постојеће опозиционе политичке партије и да им тај сегмент није важан. Стога је нужно да се синдикати уједине око идеје о стварању радничке политичке организације као радничке листе која би наступила на неким од следећих избора – закључио је Веселиновић.

Да ли су велике разлике у повећању зарада у различитим општинама у вези са доласком инвестиција у поједине локалне самоуправе

Нове фабрике не утичу значајније на раст плата

У свим општинама Србије прошле године просечна плата била је већа него годину дана раније, поједине попут Титела имла су раст од чак 28 одсто, док је у Севојну и Лучанима, на пример, тај проценат раста био нешто мало изнад један, односно два одсто.

Пише: Љ. Б.

Уз пољопривредни Тител, плате су расле значајније у Врањској Бањи због туризма, али и неколицини београдских општина, као и Мајданпеку и Бору.

На десетине отворених фабрика, с друге стране, није утицало у значајнијој мери на повећање просека плата. Можда се највећи утицај осетио у Сврљигу, општини са најмањом просечном платом тек нешто већом од 35.000 динара.

Тамо је просечна плата за 11 месеци прошле године била за 11,8 одсто већа него годину дана пре, чему је бар донекле могао да допринесе долазак страног инвеститора, односно отварање фабрике Еуроцонфорт Југ, која производи обућу за извоз. Фабрика је отворена у фебруару, а италијански инвеститор је најавио улагање од 400.000 евра и посао за 100 људи до краја ове године.

Држава је овој компанији дала и субвенције од 4.700 евра по раднику.

У Панчеву је прошле године немачка компанија ЗТФ отворила фабрику за производњу делова за аутомобиле, бродове и железницу, у коју је уложено 100 милиона евра. Најављен је посао за 300 људи, касније и до 1.000.

„Фабрика ће донети много новца Панчеву, запослиће много људи. Видећете за 10 година када неки други буду говорили о стању, да ће се многи сетити и рећи да је ово за време Вучића урађено“, рекао је Вучић тада, подсетивши да је у последњих пет година отворено 180 фабрика.

Тешко је проценити да ли је ово имало неки утицај, али новембарска плата у Панчеву јесте била тик изнад републичког просека од 54.471 динара, гледајући целу 2019. тај просек је био нешто испод. С друге стране, у поређењу са 2018. плате Панчеваца веће су за 9,3 одсто.

Нешто мало мање, али су опет расле зараде у истом периоду и у Зрењанину и Лесковцу, 8,7 одсто.

У оба ова града почетком прошле године отворене су фабрике.

У Зрењанину је почео да ради Есекс, први погон јужнокорејске компаније у овом делу света. На 15.000 квадратних метара Есекс се бави производњом емајлиране жице, а посао је добило 170 људи.

У јануару је у Лесковцу отворена фабрика за производњу електроинсталација за ауто-индустрију Аптив Пакард, а посао је добило више од 400 радника, с тим што је на отварању председник државе најавио да ће „у наредних годину и по дана бити запослено 3.000 људи“.

Раст плата осетио се и у Обреновцу (8,3 одсто) где је током 2019. отворена фабрика Меи Та, друга од укупно две фабрике у којој је посао нашло 400 радника. Италијански инвеститори су махом улагали у Шабац, који је такође бележио раст плата од 9,5 одсто, а у јуну је отворена фабрика Селеттра, у том тренутку 11. италијанска компанија која је дошла у тај град.

Смедерево и Апатин – ниже плате

Према подацима РЗС, Смедерево и Апатин су прошле године биле једине две општине у Србији у којима је новембарска плата била нижа у односу на просечну плату за првих 11 месеци. Иако је Смедерево забележило раст од 7,6 одсто за првих 11 месеци прошле године у односу на исти период годину дана раније, у новембру су плате у овој општини биле у просеку 52.747 динара, 400 динара ниже од годишњег просека. Највећи послодавац у Смедереву је Хестил, кинеска компанија која је пре четири година приватизовала железару. С друге стране, новембарска плата у Апатину била је 47.079 динара, 200 динара нижа од прошлогодишњег просека.

Инвалидима дугују 13 ПЛАТА, од октобра нису видели НИ ДИНАРА: Не назире се решење за државну штампарију "Космос"

Аутор: Ј. Ж. С.

Без решења проблема у "Космосу", Предузећу за радну рехабилитацију инвалида

ТРИ месеца запослени у београдском предузећу "Космос" нису примили плату. А и када је легла последња уплата била је за новембар 2018. године. Куцали су на многа врата, дописе послали на бројне адресе, обратили се Заштитнику грађана, председнику Александру Вучићу, али одговора нема. Иако је држава већински власник штампарије "Космос", нико нема решење за њихов проблем, а у Министарству за рад тврде да нису одговорни за тренутну ситуацију.

Фирма основана још 1961. године као предузеће за професионалну рехабилитацију, са 39 запослених од којих је чак 27 особа са инвалидитетом, доведена је до ивице пропасти. У блокади је због дугова повериоцима већим од девет милиона динара. Из овог предузећа претходних дана упозоравали су на тешку ситуацију у којој су се нашли и затражили помоћ државе.

- Последњу плату примили смо у октобру прошле године и то за новембар 2018. - кажу у "Космосу". - Рачун је у блокади од 15. новембра и уколико се не измире обавезе у предвиђеним роковима, неко од поверилаца може да покрене и стечај.

У Председништву им је обећано ће ускоро добити конкретан одговор да ли и како држава може да им помогне, пошто, како тврде, без њене помоћи не могу да опстану. Уз државну помоћ урађен је у марту 2017. и Унапред припремљени план реорганизације (УППР), који важи пет година. Али, то очигледно није било довољно.

Заштитник грађана покренуо је недавно поступак контроле законитости и правилности рада Министарства за рад после информације да се од новембра 2018. године запосленима у предузећу "Космос" не исплаћују зараде.

У кабинету министра Зорана Ђорђевића су изричито у ставу да њихова одговорност у овом случају не постоји. Указују да је 2015. године влада предузећима за професионалну рехабилитацију и запошљавање особа са инвалидитетом препоручила да у складу са прописима о стечају, израде УППР, у тренутку када још постоји довољан ниво пословне активности, а у циљу повољнијег намирења поверилаца и ако постоје економско оправдани услови за наставак дужниковог пословања.

- За спровођење УППР надлежно је руководство предузећа - тврде у Министарству. - Уследило је одступање од динамике у отплати дуга према повериоцима, што је довело до блокаде пословних рачуна, за шта су одговорни скупштина предузећа и директор, а не министарство,

које се залаже да се поштују права радника и да се све ради по закону. Надзор над УППР-ом и радом привредног друштва има Министарство привреде.

ПОМОЋ ДРЖАВЕ

Из Министарства за рад наводе да је 2018. године овом предузећу исплаћен новац у износу од око 30 милиона динара за субвенције зарада за запослене особе са инвалидитетом и за рефундацију трошкова купљеног и плаћеног репроматеријала. Прошле године у складу са законским могућностима, исплаћена су и средства у укупном износу од 10,4 милиона динара.

Држава помогла, а плате нису легле: Нико не зна где је новац који је министарство рада дало "Космосу"

Аутор: Ј. Ж. СКЕНДЕРИЈА

Иако је уплаћено 972.000 динара, радници месецима без зараде

ИЗ касе Министарства рада запосленима у предузећу за професионалну рехабилитацију и запошљавање инвалида "Космос", почетком новембра, исплаћено је 972.000 динара. Од тог новца могла је да се исплати једна целокупна зарада за све запослене, међутим, где је новац завршио нико од радника не зна, а директор Емин Голубовић се тим поводом не оглашава.

Неколико недеља запослени државне штампарије "Космос", од којих су већина особе са инвалидитетом, моле надлежне да им помогну, пошто већ дуже време немају никакву комуникацију са својим директором, а последњу плату су примили још пре три месеца и то са годину дана закашњења, за новембар 2018. Осим заштитника грађана, до сада им се нико није обратио.

- Изненадио нас је мејл који је стигао на адресу предузећа, у коме нас Министарство рада обавештава да нам је 6. новембра уплатило новац - каже Ненад Рубић, извршни директор "Космоса". - У року од 10 дана били смо у обавези да доставимо Министарству допис на који начин је новац утрошен. Средства су наменски морала да се утроше за инвалиде, а пошто одговор очигледно није послат, на нову помоћ не можемо да рачунамо.

"Космос" је у државном власништву са укупно 82 одсто основног капитала, 13 одсто припада ПИО Фонду, а остало су ситни акционари.

- Људи су на ивици егзистенције - каже Рубић. - Пре два месеца једна радница је покушала да се убије скоком са четвртог спрата фирме и спречена је у последњем тренутку. Међутим, и поред тога што нису примили плату месецима, они редовно долазе на посао и раде.

Директору Голубовићу је, тврди наш саговорник, мандат истекао још 9. априла прошле године. Он је, како прописи налажу, требало да сазове Скупштину предузећа и у дневни ред уврсти тачку о избору новог, што он није учинио. Запослени сматрају да је то урадио свесно и намерно, само да би остао у фотељи. Он и даље потписује документа, а у Агенцији за привредне регистре се и даље води као директор.

Радници су недавно тужили предузеће због неисплаћивања зарада, а рачун "Космоса" је блокиран још 15. новембра 2019. Рубић тврди да сваког тренутка неко од поверилаца, пошто је фирма у УППР може да поднесе захтев за стечај.

- Верујем у систем и државу и очекујем да ће нам помоћи и решити наше проблеме - каже Рубић.

ДУГУЈУ ДЕВЕТ МИЛИОНА

Фирма "Космос" је основана још 1961. године као предузеће за професионалну рехабилитацију и има 39 запослених од којих је чак 27 особа са инвалидитетом. У блокади је због дугова повериоцима већих од девет милиона динара. Уз државну помоћ у марту 2017. урађен је Унапред припремљени план реорганизације (УППР), који важи пет година.

Мајстори неће да раде ни за 2.000 евра: Најбољи радници одлазе јер домаће фирме немају шта да им понуде

Аутор: Е. Б. Талијан

Може ли наша земља да се одупре одласку грађевинца на рад у иностранство

НЕДОСТАТАК грађевинских радника у Србији, због одласка у иностранство изазвао је поскупљење њиховог рада, што ће се одразити на раст цене станова, као и одржавања и изградње нових инфраструктурних објеката. Мањак је квалитетних радника свих профила и то ће се тек осетити у наредном периоду. Посебно забрињава њихов дефицит у сектору одржавања сложених енергетских система, јер то може да отежа санацију неких потенцијалних хаварија.

Овако Горан Родић из Грађевинске коморе Србије објашњава за "Новости" тренутно стање у тој делатности.

- Веће српске грађевинске фирме које су ангажоване на озбиљним пословима морају квалитетне домаће мајсторе, којих је остало мало, да плаћају много више него раније - објашњава Родић. - Руковаоци на сложенијим машинама зарађују 2.000 евра месечно.

Дневнице добрих мајстора различитих профила, као што су индустријски изолатери, керамичари, вариоци, како наводи, крећу се од 35 до 100, а помоћника мајстора од 25 до 30 евра.

- Тако скупа радна снага утицаће на скок цена стамбеног квадрата, као и одржавања и изградње нових инфраструктурних објеката - истиче наш саговорник. - Већина домаћих фирми, међутим, није у могућности да плати раднике толико и зато не може да их задржи, а они одлазе у иностранство где су боље плате и услови.

Српска предузећа то не могу да им обезбеде, јер раде као подизвођачи за, како тврди, много ниже цене него инострани извођачи које ангажује држава. Додаје да те стране компаније наше

раднике овде плаћају по сату од 3 до 12 евра, док је у Западној Европи та врста послова четири пута скупља.

У Привредној комори Србије за "Новости" кажу да не постоје прецизни подаци о броју грађевинских радника који су у претходном периоду отишли на рад у иностранство.

- Са истим проблемом суочавају се и друге земље у региону - истиче Ивана Вулетић, секретар Удружења за грађевинску индустрију ПКС. - Не утиче само одлив радника у иностранство на утисак да нема довољно квалификоване радне снаге, већ и појачана инвестициона активност у грађевинском сектору која повећава потражњу за радницима.

У СРБИЈИ РАДЕ АЛБАНЦИ, ПАКИСТАНЦИ, ИНДУСИ... У Србију организовано долазе Албанци из Северне Македоније, Пакистанци и Индуси чија је дневница ниска, око 25 евра. - Међутим, много је њих који раде на црно, па се и не зна колико их плаћају - каже Горан Родић. - Има и избеглица из Сирије, Либије, Ирака, Авганистана који су остали овде и ангажују их поједине фирме. Све је то приучена радна снага и питање је како раде.

Говорећи о српским мајсторима који су отишли у потрази за "бољим животом", Горан Родић наводи:

- У иностранству се највише траже и плаћају наши руковооци машина, мајстори који имају праксу на одржавању енергетских система, радници машинске и електро струке, индустријски изолатери, монтажери скела, керамичари, столари, вариоци, сувомонтажери.

Сви ти профили су, како истиче, дефицитарни на нашем тржишту. Он упозорава и на друге озбиљне проблеме које то може да проузрокује.

- Скупо ће нас коштати што немамо квалитетне раднике за одржавање и капиталне ремонте великих и сложених енергетских система - оцењује саговорник "Новости". - Постоји опасност да нека већа хаварија неће моћи у кратком року и ефикасно да се отклони.

Наводи још један конкретан пример који показује негативне последице:

- Када бисмо радили добро и квалитетно изолацију котлова у термоелектранама, а не радимо јер нам недостају индустријски изолатери, имали бисмо уштеде енергије скоро једнаке производњи једног ложишта у Свилајнцу.

Обоје саговорника "Новости" указују на забрињавајућу чињеницу да се недовољан број ученика уписује у грађевинске средње стручне школе. Вулетићева истиче да је решење у укључивању што већег броја компанија у систем дуалног образовања како би ученици кроз праксу током образовања били припремљени да почну да раде чим заврше школовање.

ДОМАЋИ

ДРЖАВА је као највећи инвеститор прва на потезу да сачува радну снагу, тако што ће домаћим грађевинским компанијама дати третман главног извођача - објашњава Горан Родић из

Грађевинске коморе Србије. - Профит који износе странци из земље остао би код нас и од тога би се плаћали радници и школовала нова радна снага.

МИНИСТАРСТВО ГРАЂЕВИНАРСТВА: ДРЖАВА ОБЕЗБЕДИЛА УСЛОВЕ ЗА РАЗВОЈ

ИЗ Министарства грађевинарства поручују да је држава у претходном периоду створила услове да грађевинска индустрија може да ради и да се развија. Како би се омогућило да српске фирме лакше добијају послове и да се додатно ојача домаћа оператива, указују, крајем прошле године формирана је Радна група за координацију и утврђивање мера за подстицај домаће грађевинске индустрије у којој су представници пет министарстава и Удружење банака Србије.

- Њихов задатак је да направе акциони план у циљу повећања конкурентности српских грађевинских компанија на домаћем и иностраном тржишту - наводе из Министарства. - Неке од мера које би Радна група могла да разматра односе се на програм субвенција за набавку опреме за грађевинске и путарске компаније, лакше добијање банкарских гаранција, праћење потреба за профилима грађевинске струке, унапређење образовних профила и друге.

Истичу и да су домаће фирме досад учествовале у реализацији великих пројеката, међу којима су најважнији изградња око 350 километара ауто-путева, обнављање више од 500 километара пруга и реализација пројекта станоградње за припаднике снага безбедности.

Додају да је задатак државе да обезбеђује пројекте, финансије и услове за рад, а грађевинских компанија да раде одговорно, улажу у људе и знање и да се удружују како би лакше добијале послове.

- Да држава ради свој део посла говори девето место на Дуинг бизнис листи, више од 54.000 активних градилишта и 21.000 издатих грађевинских дозвола у претходној години - наглашавају у Министарству. - То показује и више од девет милијарди евра, новац који ће бити уложен у инфраструктуру кроз инвестициони план "Србија 2025", као и чињеница да држава данас не дугује ниједан динар извођачима.

КАКО ДО ПРИВАТНЕ ПЕНЗИЈЕ ОД 19.000 МЕСЕЧНО У Србији је уплаћује 200.000 људи по 4.000 динара у просеку, а ево и када је могуће подићи први новац

У седам добровољних пензијских фондова у Србији штеди 199.294 грађана Србије који у фондовима чувају више од 43 милијарде динара. На питање шта на крају добијају, најчешћи просечан пример говори да сви који су 25 година уплаћивали по 2.000 динара месечно, могу да

рачунају да ће после пензионисања сваког месеца током 20 година примати пензију од 18.186 динара.

Све више младих генерација размишља хоће ли моћи да опстане са сумом која им у будућности буде стизала од ПИО фонда. Зато се све више њих одлучује за приватне пензије, односно чланство у неком од добровољних пензијских фондова, како би део својих прихода издвајали као штедњу за старост.

Сваки грађанин има избор да ли жели да се учлани и колико да уплаћује у добровољни пензијски фонд, а улагањем у добровољни пензијски фонд можете остварити додатну пензију. Редовна пензија ни на који начин није везана за ова улагања.

Број корисника који су чланови два или више фонда на крају трећег тромесечја 2019. износио је 21 одсто укупног броја, а већину корисника и даље чине мушкарци, са 57 одсто. Просечна старост корисника износила је око 47 година. Највише је корисника од 40 до 60 година, око 62 одсто. Укупне уплате средстава у добровољне пензијске фондове бележе тренд раста у последње четири године. Просечна уплата је око 4.000 динара месечно.

Од чега зависи висина приватне пензије

Мале уплате у дугом временском периоду могу да обезбеде пристојне приходе за пензију, а са њима је потребно почети што раније. Исти износ уплаћених средстава уз исту стопу приноса обезбеђује знатно виши износ пензије уколико је новац уплаћен раније и инвестиран током дужег временског периода, пошто приватна пензија не зависи од дужине радног стажа, већ од редовности и дужине периода у коме вршите уплате и начина на који се та средства инвестирају.

Фондови имају мање и веће приносе на годишњем нивоу и зависе од хартија и извора у које улажу новац било да су то обвезнице, акције или камата у банци. Тако рецимо у случају да је годишњи принос од девет одсто, колико износи у неким фондовима, сви који су 25 година уплаћивали по 2.000 динара месечно могу да рачунају да ће после пензионисања сваког месеца у наредних 20 година примати пензију од 18.186 динара.

Наравно, уколико је просечна стопа приноса на годишњем нивоу нижа, па рецимо буде пет одсто, за уплате од 2.000 динара месечно током 25 година, исплата би на месечном нивоу током 20 година износила 7.483 динара.

Доња старосна граница не постоји и свако ко има мање од 70 година може да буде члан фонда, без обзира да ли је запослен или не, односно да ли је домаћи или страни држављанин. Све је чешћа пракса да родитељи почну са штедњом за своју децу одмах по њиховом рођењу. Сума која се уплаћује је на добровољном нивоу, као и темпо уплате.

У фонд може да уплаћује и други појединац или фирма за рачун физичког лица, а то може да ради и синдикат за своје чланове, као и послодавци за своје запослене.

Повлачење средстава

Најраније године да се званично постане пензионер у Србији су 58, па је то од 2011. године и доња старосна граница за повлачење средстава које сте уплаћивали у приватни фонд. Корисници средства морају да почну да повлаче најкасније са навршених 70 година живота.

Како постати члан добровољног пензијског фонда

Они који желе већу пензију у виду додатка из приватних фондова потребно је да најпре пронађу један од сигурних и регистрованих фондова. Поред његовог финансијског стања и стопе приноса, један од фактора при избору фонда треба да буде и висина накнада која се плаћа за услуге друштва за управљање, али је значајна информација да уколико нисте задовољни пословањем фонда који сте одабрали можете га променити.

Након прикупљања информација о правима и обавезама, следи потписивање уговора о чланству и плаћање накнада - приликом уплате пензијских доприноса (највише 3 одсто вредности уплате) и за управљање добровољним пензијским фондом (до 2 одсто вредности имовине фонда на годишњем нивоу).

Већи животни стандард смањује исељавање

Аутор: Д. Млађеновић

Предлог стратегије о економским миграцијама Србије за период од 2021. до 2027. усвојен је у Београду, а неке од мера које би требало да успоре одлазак грађана из земље јесу усклађивање образовних профила с тржиштем рада, повећање животног стандарда, јачање сарадње између матице и дијаспоре, као и ефикасније управљање унутрашњим миграцијама.

Министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Зоран Ђорђевић, који је председавао седници Координационог тела за праћење токова из области економских миграција, казао је да ће тај Предлог за две до три недеље бити послат Влади Србије на усвајање.

Након тога, додао је он, биће креиран акциони план, који ће, како је објаснио, дати конкретне задатке свима у Влади Србије како да спроводе циљеве из стратегије за период од 2021. до 2027. године.

Истакао је да је најважније да Србија настави да јача своју економију и повећава животно стандард грађана и да оствари план зацртан програмом „Србија 2025” да просечна плата за пет година буде 900 евра, а пензије 440 евра.

– Успоравање одласка радно способног становништва из земље је још један у низу приоритета Влада Србије – казао је Ђорђевић, и додао да се Србија озбиљно посветила решавању тог проблема. – Пробаћемо да тај проблем решимо и да тај точак не само зауставимо већ и да га окренемо у другом смеру. Желимо да будемо земља која је интересантна младима и да они желе да остану овде, али и да наша дијаспора добије импулс да их очекујемо да се врате.

Око 52.000 држављана Србије лане добило дозволу боравка у ЕУ

Истакао је да је тешко дати прецизан податак о томе колики је број људи у последњих десет година отишао из земље, и додао да ће попис становништва следеће године дати тачну бројку о томе.

Навео је да је једна од земаља које су успеле да се изборе с проблемом економских миграција Израел, додајући да је Србија у изради стратегије користила управо искуства те земље.

По министру Ђорђевићу, најважнија мера из стратегије коју треба спровести је образовање деце, односно усклађивање образовних профила с оним што се тражи на тржишту рада.

– Имали смо доста примера где се у појединим срединама школује један кадар, а знамо да за тај кадар у тој средини нема посла, што значи да је онај ко заврши школу осуђен на миграцију – указао је Ђорђевић, и додао да је потребно лоцирати средине у којима ће се развијати индустрија или пољопривреда, а у складу с тим и образовни кадар и привлачење инвеститора.

Београд, Нови Сад и Ниш

– Од средине 20. века имамо интензивне миграције из села у градове и да села остају без становника, сада миграције иду из мањих или средњих градова у велике, као што су Београд, Нови Сад и Ниш, и требало би да се постиже равномерни регионални развој – истакла је проф. Шантић.

Професор Владимир Гречић каже да су економске миграције у Србији последњих десет година интензивирани, а општи циљ стратегије је успоравање одласка радно способног становништва из земље и привлачење стручњака из иностранства, а све у функцији економског и свеопштег развоја државе.

Професорка Даница Шантић, која је учествовала у изради стратегије, каже да је њоме предвиђено шест мера које би требало да успоре економске миграције.

– Прва је јачање институционалних капацитета, пре свега људских, који се баве тим проблемом – казала је проф. Шантић. – Друга мера је прављање бољих анализа и базе података о исељавању становништва. Свесни смо тога да се у медијима појављују различите бројке, последњи податак који имамо је Еуростата из децембра 2019. да је око 52.000 држављана Србије добило дозволу боравка на територији ЕУ и они их сматрају новим становницима.

Трећа мера је наставак привредног и друштвеног развоја земље, док је четврта усклађивање образовних профила с тржиштем рада.

– Пре свега усклађивање високообразовног становништва, односно креирање послова за њих у Србији, јер смо утврдили да су они најмобилније становништво и да највише размишљају о одласку – указала је проф. Шантић.

Пета мера је подстицање сарадње између дијаспоре и матице кроз материјалне и нематеријалне инвестиције, а шеста мера је ефикасније управљање унутрашњих миграција.